

DOCHTER VAN DE BURGEMEESTER

Die woensdag 10 mei 1967 in Dendermonde, omstreeks 16:30 uur onder een aangenaam lentezonnetje, test Ilse Uyttersprot, gezond en wel, voor het eerst haar stembanden. Dat zit meteen goed. Hiermee brengt zij haar ouders, Raymond en Suzanne Moortgat, tot het opperste geluk. De geboorte van hun langverwachte dochter maakt hun drie-generatie-gezin compleet.

Zij trokken immers na hun huwelijk – in de zomer van 1960 – bij de ouders van Raymond in. Frans en ‘Wiske’ waren recent verhuisd van café ‘Sporting’ op ‘t Steven, een gehucht van Moorsel, naar een nieuwbouw in de Beugemstraat in Moorsel-Dorp. Welwillend voorzien ze plaats voor het jonge koppel.

Zo staat niets nog in de weg om de stoutste politieke dromen van de KAJ-gewest-leider van Moorsel-Herdersem-Mijlbeek te verwezenlijken. Hij wil ontzettend graag verder gestalte geven aan Jozef Cardijns oproep om zich politiek te engageren voor Moorsel: trouw aan de christelijke waarden en leiderschap ten dienste van anderen. Burgemeester Uyttersprot heeft grootse plannen voor Moorsel!

Evenwel ook voor zijn oogappel ‘ons Ilseken’ droomt hij over een mooie toekomst. Geen politieke loopbaan voor dochterlief. De plaats van de vrouw in politiek en maatschappij is op dat moment nog niet zó ontvoegd. Wel voorziet hij een veilige gemoedelijke thuishaven, een onbezorgde jeugd, maximale kansen op ontplooiing en een welvarender leven. Vooral ver weg van de ‘wetten van de straat’, die hij kent als zijn broekzak. Hij mijmert wel eens: ‘Quo vadis, Ilseken?’

Moeke Suzanne met ‘Ons Ilseken’

Vava Raymond met 'Ons Ilseken'

Niemand vermoedt op dat moment de talloze onverwachte wendingen die haar leven zullen kenmerken: vreugde en verdriet, succes en falen, vriendschap en vijandschap, trouw en ontrouw, waarheid en leugen, liefde en geweld. Licht-schaduwtegenstellingen die haar voortdurend zullen meeslepen in de intense rollercoaster die het leven voor haar in petto heeft.

Treffend stelt een volkse wijsheid: 'De tijd waarin je geboren wordt en de plaats waar je wieg staat bepalen grotendeels wie je als persoon wordt.' Ilse ontsnapt hier niet aan.

Tijdens de jaren zestig verandert de wereld en het maatschappelijk leven grondig. Geruisloos dringen koelkast, diepvriezer, wasmachine, telefoon en auto de Vlaamse huisgezinnen binnen. Zaterdag wordt een vrije dag. Het centrale punt in de woonkamer verschuift van de eettafel, waar men vertelt en discussieert, naar het salon waar de televisie mensen aan de beeldbuis kluistert.

Terwijl welvaart en consumptie zienderogen toenemen, staat de wereld in lichterslaai. Dicht bij ons zelfs, met de dramatische brand van 'de Innovation' in Brussel op 22 mei 1967. Twaalf dagen na Ilse haar geboorte worden 325 mensen kansloos door het vuur verteerd in dé grootwarenhuistempel bij uitstek. Het land siddert en beeft.

In het woelige jaar 1967 wil Katanga zich gewelddadig afscheuren van Congo. Israël begint de zesdaagse oorlog tegen Egypte-Syrië-Jordanië. In China leidt de opstand van boeren en studenten tot de culturele revolutie onder Mao. De VS zinkt weg in de Vietnamoorlog uit angst voor een steeds verder oprukkend communisme.

Europa kent talloze golven van stakingen, protest en terrorisme: de studentenprotesten van mei '68 in Frankrijk, het Baskische ETA in Spanje, het IRA in Noord-Ierland, iets later de Brigade Rosse in Italië en de Rote Armee Fraktion in Duitsland. Jarenlang meedogenloos geweld met veel onschuldige burgerslachtoffers.

Maar uitgerekend in 1967 hebben The Beatles wereldwijd een hit met 'All you need is love'. Deze song staat snel symbool voor een tegencultuur, een cultuur tegen macht en geweld: 'Love, peace and good music'. Merkwaardig schrijft deze cultgroep dit lied speciaal voor de eerste rechtstreekse internationale tv-satellietuitzending: 'Our World' op 25 juni 1967. De allereerste keer in 26 landen tegelijk uitzenden voor 350 miljoen kijkers. Stel je voor!

Het wiegje van Ilse in Moorsel verhult vooralsnog hoezeer de tijdsgeest van de turbulente jaren zestig en de explosieve groei en impact van de massamedia ook haar leven zullen binnendringen. Dit samen met haar liefde voor de meest diverse muziek – zolang het maar geen schlagers zijn – maakt van Ilse onbetwist een kind van haar tijd.

Christiaan Barnard, wereldberoemd topdokter, voert de eerste geslaagde harttransplantatie uit in Kaapstad op 3 december 1967. De VS landt tweemaal op de maan: onbemand op 19 april 1967 en bemand, twee jaar later met Apollo 11, op 27 juli 1969. Technologische en medische innovaties zullen gedurende het leven van Ilse verder exploderen.

Brussel krijgt in 1967 met het Berlaymontgebouw als zetel van de Europese Commissie een centrale plaats in een sterker ingrijpend Europa. EGKS, EEG en Euratom worden dat jaar samengevoegd tot Europese Gemeenschap. De globalisering zet zich stilaan door en is, ook in Moorsel, ineens erg zichtbaar.

In deze scharniertijd met wereldwijd snel opeenvolgende golven van exponentiële groei en dreigende conflicten, groeit Ilse onbekommerd en veilig op onder de Moorselse kerktoren, diep in de Vlaamse klei. Het gezin Uyttersprot verhuist in 1969 naar een nieuwe woning in de Kaalbergstraat, vlak bij het gemeentehuis.

Ilse met moeke Suzanne

Gelukkig is er mémé Wiske die het grootbrengen van Ilse mee ter harte neemt. Burgervader Uyttersprot en zijn echtgenote verdelen immers hun tijd over Moorsel besturen en dochterlief opvoeden. Suzanne is meer dan gemeenteambtenaar. Zij ontpopt zich tot onvervangbare rechterhand van de burgemeester: 'Zijn er taken waar je niemand voor vindt, geef die maar aan mijn vrouw.' Moorsel ziet haar als de sterke vrouw achter de succesvolle burgemeester.

Net zoals voor Raymond is Wiske nu ook streng voor Ilse: 'Streng als het moet, mild als het kan.' Gehoorzaamheid is een sleutelwaarde in het gezin. Spontaan ontstaat tussen Ilse en haar grootmoeder een unieke band.

Zo op een morgen, Ilseken is bijna drie jaar. Mémé helpt haar bij het wassen en aankleden. Ongemerkt haast rollen er plots traantjes over kleindochters wangetjes. Ze trekt een pijnlijk snoetje. Uitermate uitzonderlijk voor haar doen. Drie uur later, na een ziekenhuisbezoek, dartelt ze in huis rond met een armpje in het gips.

Enkele dagen voordien immers heeft het gezin bij de terugkeer na een familiebezoek een verkeersongeval door toedoen van een roekeloze tegenligger. Raymond houdt er een gebroken knieschijf aan over. Ilseken geeft dagen geen krimp, maar bezwijkt dan toch voor de toenemende pijn van een gebroken armpje! Typisch Ilse, pijn verbijt je alleen en toon je niet.

Ilse is een leergierig, vlijtig en vrolijk meisje. Voor mémé en moeke is het erezaak dat ze er proper en steeds mooi gekleed bijloopt. Ze leren Ilse het delicate evenwicht tussen bescheidenheid en trots zelfbewustzijn. Ilse dient zich vriendelijk, met stijl en

vooral hoffelijk te gedragen. Dienstbaar zijn en respect hebben voor iedereen zijn vaste waarden die binnen het gezin Uyttersprot, elke dag opnieuw, beleefd worden.

De tijd raast verder. Op haar eerste schooldag stapt ze fier, piekfijn gekleed, aan de hand van haar vader, vastberaden naar de kleuterklas. Het is de lichte 'zomerklas Pasen 1970'. De kleuterjuf wacht hen breed glimlachend op. Na een korte kennismaking maakt Ilse haar ondubbelzinnig duidelijk: 'Ik blijf deze middag niet op school. Ik ga thuis patatjes eten.' De volgende jaren zal Raymond Ilse steevast 's morgens naar school brengen: 'Juffrouw, ze is hier hé.' Oma Wiske komt ze dan veelal 's middags halen om thuis warm te eten.

Kleuterjuf Godelieve De Koninck ziet hoe ze, met een op die leeftijd zeldzaam zelfvertrouwen, op haar stoeltje gaat zitten. Geen traantje laat Ilse. Voor een kind dat aan uithuisopvang is ontsnapt, gedraagt Ilse zich erg sociaal en actief. Zij valt de kleuterjuf op: 'Altijd vriendelijk, nooit koppig en nooit een dwarsligger.'

Integendeel, ze wil steeds meewerken. Met Lichtmis als de juf pannenkoeken bakt, kirt ze enthousiast: 'Juf ik heb mijn pannetje al klaar.' Zingen is een natuurlijk gebeuren. 'Schön ist es auf der Welt zu sein' zingt ze wel eens wanneer ze goedgeluimd is.

Hoewel Ilse bij al haar klasgenootjes graag gezien is, vindt ze vrij snel haar vriendinnetje 'voor het leven': Véronique De Meyst. Zij is als een zusje. Bijna alles doen ze samen: huiswerk maken, spelen op woensdag, hun communies, verjaardagsfeestjes vieren, ijsjes smullen, rolschaatsen op Leireken, op wandelvakantie gaan naar Membre en Coö in de Ardennen samen met hun ouders...

Ilse met mémé 'Wiske' op de bank in de Beugemstraat op Moorsel-dorp

Buggenhoutbos, Véronique en Ilse zorgen voor bambi

Op vakantie in Coë in de Ardennen, vlnr Raymond Uyttersprot, Véronique De Meyst, Ilse, mevrouw De Meyst en Suzanne Moortgat

Ilse op wandeling in de Ardennen met haar vader Raymond

Ilse schept niet vlug op. Toch kan ze het niet laten om op maandagmorgen na de gemeenteraadsverkiezingen van 11 oktober 1970 bij het binnenkomen van de klas meteen te melden: 'Juffrouw, mijn papa is gewonnen.' Dit is een eufemisme voor het feit dat burgemeester Raymond Uyttersprot de absolute meerderheid van stemmen behaalt. De kiezer in Moorsel belooft hem voor zijn baanbrekende beleid: veel nieuw aangelegde wegen met moderne straatverlichting, rechtvaardige belastingen en een goede administratieve dienstverlening op mensenmaat.

Ilse toost met vriendinnetjes op haar verjaardag

Niettemin trekken er donkere wolken samen boven Moorsel. Eindigt weldra het sprookje van burgemeester Raymond Uyttersprot door nakende fusies van gemeenten? Aalst als Leviathan die kleine omliggende gemeenten opslokt om voorname centrumstad te worden. De angst dat inwoners van Moorsel in een veel te onpersoonlijk Groot Aalst tweederangsburgers worden zit er diep in. Als een leeuw vecht hij om het tij te keren.

Op 12 februari 1970 verschijnen in het Staatsblad de statuten van de oprichting van VVV De Faluintjes. De CVP-burgemeesters van Baardegem, met Robert De Pauw, Meldert met Albert De Vos en Moorsel met Raymond Uyttersprot, voorgestuwd door pastoor Callant, namen hiertoe initiatief. Dit met de vaste wil om het landelijk erfgoed te behouden en zo mogelijk te verzoenen met een toekomstperspectief op recreatie en zacht plattelandstoerisme. Herdersem sluit iets later aan met Antoine Muylaert als CVP-burgervader.

In de zomer van 1970 zijn de eerste 'Pikfeesten' op het 'Hof te Putte' in Meldert een feit. Dit gezinsgebeuren bij uitstek herstelt een oude traditie. Het vieren van de 'vreugde om de oogst' met zang, volksdans, ambachten en een terugrijpen naar overgeleverde eetgebruiken. Visionair zal weldra blijken. In 1977 krijgt het zomerpikfeest een nieuwe naam: 'De Pikkeling'. Een kanjer van een toeristische trekpleister die heden uitgegroeid is tot een groot Vlaams gratis zomerfestival met optredens van internationale volksdansgroepen. Tientallen gastgezinnen bieden jaarlijks vrijwillig slaapgelegenheid aan volksdansers uit de hele wereld.

Hoewel dit oogstfeest elk jaar een andere hoeve en deelgemeente aandoet, staat Raymond er op om jaarlijks een bloementapijt te leggen op het dorpsplein van Moorsel aan de Gudulakapel. Paul Stockman zorgt steeds voor een ontwerp en voor dagverse snijbloemen. Moorsel bloemendorp in de kijker!

Ilse aan de slag op de Pikkeling

Jaarlijks bloementapijt is steeds een waar kunstwerk met verse snijbloemen

Het bloementapijt is het resultaat van het urenlange werk van een hele ploeg vrijwilligers

40e editie van de Pikkeling – te gast in de abdij van Affligem
Op de voorgrond Herman Van Rompuy, Ilse Uyttersprot, Eddy Couckuyt, Iwein De Koninck en Captain of industry Jan-Pieter De Nul
In de tweede lijn rechts abt Rik De Wit en Pikkelingvoorzitter Fons De Koninck

Even pauzeren op het oogstfeest 'De Pikkeling', vlnr Voorzitter Fons De Koninck, Ilse Uyttersprot, Eddy Couckuyt, Herman Van Rompuy, Iwein De Koninck, Erwin Sabbe (latere voorzitter), Jos Lambrecht en Guy Van Lierde